

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ 18/08/2016

Στις 3 Αυγούστου 2016, ο προσφάτως αποφυλακισθείς και πρώην συγκρατούμενός μας, Pellumb Marnikollaj, πηγαίνει στο ΑΤ Πατησίων, ως όφειλε, προκειμένου να δώσει το παρόν στο πλαίσιο των περιοριστικών όρων που του είχαν επιβληθεί μετά την υφ' όρων απόλυσή του. Κάτω από ανεξήγητες -μέχρι στιγμής- συνθήκες καταλήγει στον Ερυθρό Σταυρό και από εκεί στο νεκροτομείο. Λίγο πριν θαφτεί ως ανώνυμος - παρ' ότι τα στοιχεία του ήταν γνωστά στις αρχές- παραλαμβάνουν τη σωρό του οι συγγενείς του, οι οποίοι επικαλούνται βασιανιστήρια και εκπαραθύρωση.

συνέχεια στη σελίδα 6

editorial

Η προλét είναι μια προσπάθεια να γραφτούν απόψεις για τα κοινωνικά ζητήματα μέσα από ένα προλεταριακό, αντιεξουσιαστικό και αναρχοαυτόνομο πρίσμα. Για κάποιο αριθμό φύλλων θα είναι σε πειραματική περίοδο. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η περίοδος θα πούμε περισσότερα.

Διανέμεται με ελεύθερη συνεισφορά. Κόστος φύλλου: 0,30 ευρώ

**στην εφημερίδα θα φιλοξενούνται κείμενα από άλλα αντιεξουσιαστικά έντυπα και σάιτς. Κείμενα ποικίλης θεματολογίας που προφανώς μας βρίσκουν σύμφωνους, τουλάχιστον σε γενικές γραμμές*

Η.Π.Α.: Κινητοποιήσεις κρατουμένων ενάντια στην καταναγκαστική εργασία *σελ. 6* Του Τάσου Θεοφίλου

Η «δημιουργική ασάφεια» των hot spot *σελ. 4* από πτέρυγα κ

Κινητοποιήσεις μεταναστών & μεταναστριών *σελ. 5*

4 Σεπτέμβρη 2004. Αλβανία-Ελλάδα 2-1 και μετά πογκρόμ *σελ. 7*

το επίδομα ανεργίας γίνεται επίδομα εργασίας με άλλα λόγια επίδομα ενίσχυσης των αφεντικών

Η κυβέρνηση "πρώτη φορά αριστερά για τα αφεντικά" μάς πληροφόρησε πως θέλει να μετατρέψει το επίδομα ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης όπως είπε ο Υπ. Εργασίας, Γιώργος Κατρούγκαλος μετά από συνάντηση που είχε με τους εκπροσώπους των επαγγελματιών επιμελητριών, της ΕΣΕΕ και της ΓΣΕΒΕΕ. Αλλά για ποιον δουλεύει ο υπουργός;

συνέχεια σελ.7

"Να αστυνομεύεσαι στη διάρκεια του PRIDE" *σελ. 5* ανακοίνωση του παραρτήματος Νέας Υόρκης του Black Lives Matter

Ο ξυλοδαρμός του διοικητή της τροχαίας και τα κρατικά και κομματικά παιχνιδάκια. *σελ. 2*

από την κόρινθο στην πάτρα γυναίκες σε θέση άμυνας *σελ. 7*

**ALL-DAY-EVERY-DAY
FLUCK-THE-POLICE**

+ένθετο: σχόλια για τον πόλεμο στη συρία από sarajevo

ΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟ *συνέχεια από φύλλο 2 στη σελίδα 2*

από το νίκο δένδια στο γιάννη πανούση και το νίκο τόσκα...

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ, Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΣΥΡΙΖΑΪΙΚΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ.

Ο τόσκας δεν εκφράζει κάποια προσωπική του άποψη και σίγουρα δεν

εφαρμόζει κάποια δική του στρατηγική. Αντίθετα αποτελεί πέρα από κάθε αμφιβολία τη συνέχεια του προκάτοχού του Γιάννη Πανούση και εφαρμόζει την κατασταλτική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ όπως αυτή καθορίστηκε με το που πήρε αυτός την εξουσία (ή πιθανότερα πιο πριν). *συνέχεια στη σελίδα 2*

ΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟ

συνέχεια από φύλλο 2

Ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει λοιπόν και μέσω του Τόσκα και ο σκοπός του είναι ξεκάθαρος και θα έπρεπε να ήταν για πολλούς αναμενόμενος βάσει των καταβολών αυτού του κόμματος και των στελεχών του. “Να σπρωχτούν τα παιδιά στα οργανωμένα αριστερά κόμματα” είναι η θέση που διατύπωσε ο ΣΥΡΙΖΑ μέσω του Τόσκα. Και όλα τα ήφτα είναι το ρήμα “σπρωχτούν” που υποδηλώνει ενεργητική με πράξεις προσπάθεια και όχι απλά λόγια. Καλή η διαπάλη ιδεών αλλήλα σε περίπτωση που δεν έχει αυτό τα επιθυμητά αποτελέσματα στη νεολαία, ένα αριστερό κόμμα που είναι πια στην εξουσία και έχει πληθώρα μηχανισμών στη διάθεσή του, δηλώνει την πρόθεσή του να τους χρησιμοποιήσει για να επικρατήσουν οι “καλοί”. Μέσα από αυτό το πρίσμα θα πρέπει να δει κανείς την κατασταλτική επιχείρηση με την εκκένωση των καταλήψεων στη θεσσαλονίκη σε συνδυασμό με την άποψη τόσκα για “ήπια αντιμετώπιση των καταλήψεων, εάν δεν υπερβαίνουν κόκκινες γραμμές”. Στη θεσσαλονίκη οι καταλήψεις που χτυπήθηκαν δεν είχαν γίνει από αυτούς που προτιμά η κυβέρνηση και συγχρόνως οι συμμετέχοντες στο no border παραβίασαν κάποιες κόκκινες γραμμές. Και με αυτό εννοούμε πράξεις που δεν εξυπηρετούσαν την κυβερνητική πλευρά στη μηνιακή διαμάχη “νόμου και τάξης” με την αντιπολίτευση, αλλήλα ήταν αυτόνομες από αυτήν. Από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ ψάχνει ευκαιρίες να καθυσπιάσει και το μικροαστικό ακροατήριο ψηφοφόρων του αποδεικνύοντάς τους ότι το κράτος έχει συνέχεια. Μέ ένα συμπάρο λοιπόν δύο τρυγώνια. Και χτύπημα για να διορθώσει μια κινηματική κατεύθυνση και χτύπημα που δηλώνει ότι η κρατική καταστολή είναι εδώ. Μια νέα αριστερή κρατική καταστολή είναι εδώ....

Ο Ξυλοδαρμός του διοικητή της τροχαίας και τα κρατικά και κομματικά παιχνιδάκια.

Στις 29/8 γινόταν πορεία με αφορμή την επίθεση στην κατάληψη στέγης μεταναστών Νοταρά. Κάπου λίγο μετά το τέλος της πορείας ο διοικητής της τροχαίας αθηνών δέχεται επίθεση στη συμβολή των οδών Μπενάκη και Πανεπιστημίου. Η είδηση βγαίνει στα μίντια και ενώ ποικίλει η διατύπωση (κουκουλοφοροί, αντιεξουσιαστές ή άγνωστοι) όλα τα μίντια -δηλ. και τα αριστερά- δείχνουν προς εξάρχεια μεριά...

Στις 30/8 τα κόμματα της αντιπολίτευσης αρχίζουν να κατηγορούν την κυβέρνηση καθώς όλα δείχνουν χωρίς καμία αμφιβολία πως πρόκειται για επίθεση από εξάρχεια μεριά. Ο ΣΥΡΙΖΑ βγάζει και αυτός ανακοίνωση καταδίκης των δραστών. Ο νίκος τόσκας επισκέφεται το ίδιο πρωί στο νοσοκομείο τον τροχαίο με τον οποίο και συνομιλεί. Μάλιστα ο ιστότοπος του “ΠΡΑΤΤΩ” (του οποίου είναι συντονιστής ο τόσκας) αναφέρει: “*Τον διοικητή της Υποδιεύθυνσης Τροχαίας Αθηνών κ. Γιώργο Διαμαντόπουλο, (...) μετά την επίθεση που δέχθηκε, χθες, από κουκουλοφόρους στο κέντρο της Αθήνας, επισκέφθηκε σήμερα ο Νίκος Τόσκας, (...) Σε ερώτηση δημοσιογράφου (...) ο κ. Τόσκας τόνισε: «Είναι ένα καταδικαστέο γεγονός. Η αστυνομία διεξάγει έρευνες για τον εντοπισμό και τη σύλληψη των δραστών».* Η επίσημη ιστορία λέει πια για 4 δράστες και μάλιστα κουκουλοφόρους. Την άποψη αυτή υιοθετεί και το συριζαϊκό tvxs...

Στις 31/8 στις 12:30 το μεσημέρι στο indymedia ανεβαίνει κείμενο από κάποιον αυτόπτη μάρτυρα που αναφέρει μεταξύ των άλλων πως το ξύλο το έδωσε ένας μόνο πολίτης. (στις 3/9 συνέντευξη στο <http://enetpress.gr>). Αμέσως όλα αλλάζουν... Στη διάρκεια της μέρας ο τόσκας βγαίνει σε σειρά από μίντια, realfm-στραβελάκης, cnpgrcece-καραμήτρου, πρώτο πρόγραμμα, για να πει ακριβώς τα ίδια στον καθένα. Πλέον οι δράστες γίνονται ένας, και μάλιστα σύμφωνα με τον παθόντα. Ο τόσκας λέει “*Από ό,τι μου είπε αποσπάστηκε από την πορεία κάποιος νέαρος και τον χτύπησε*” Μια κρίσιμη λεπτομέρεια καθώς γνώριζε μια άλλη εκδοχή μια μέρα πριν, τη οποία και δεν δημοσιοποίησε αλλά αντίθετα το άφησε. Οι σκοποί αυτού και του ΣΥΡΙΖΑ άγνωστοι. Βάσιμες υποθέσεις όμως μπορεί και πρέπει να γίνουν.

Λόγω περιορισμένου χώρου θα συνεχίσουμε το σχετικό σχολιασμό στο επόμενο φύλλο. Για ψάξιμο σχετικά:<https://athens.indymedia.org/post/156243/>
<http://enetpress.gr/enet/index.php/component/k2/item/10294-etsi-edeiran-to-dioikiti-tis-troxaias.html> <http://www.tovima.gr/society/article/?aid=825506>
<https://pratto.gr/κατηγορία/νίκος-τόσκας>

από το νίκο δένδια στο γιάννη πανούση και το νίκο τόσκα ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ, Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΣΥΡΙΖΑΪΚΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ.

συνέχεια από εξώφυλλο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ δεν αρνήθηκαν/αμφισβήτησαν ποτέ τα κεκτημένα της τρισκατάρατης κυβέρνησης Σαμαρά («*Θέλω να κρατήσω το κεκτημένο του Δένδια στο κέντρο της Αθήνας*» Γ.Πανούσης 14/5/15) αλλά σίγουρα είχαν μια μικρή δυσκολία. Πώς θα το διατηρούσαν αυτό και τα αποτελέσματά του αλλά συγχρόνως να καταφέρουν να του αλλάξουν πρόσημο από ακροδεξιό-ολοκληρωτικό σε αριστερό-δημοκρατικό.

Κομβικό για να γίνει κάτι τέτοιο ήταν το μόνιμο θεατρικό μεταξύ κόμματος ΣΥΡΙΖΑ και κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ώστε να παραμυθιάζουν τον κόσμο πως γίνεται κάποιου είδους διαπάλη στο εσωτερικό του κόμματος και της κυβέρνησης. Για να γίνει αυτό με αποτελεσματικότητα οι υπουργοί δημόσιας τάξης έπρεπε να μην είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, οπότε και πιο εύκολα αναλώσιμοι, έτσι ώστε να μη φαίνεται και εντελώς γελοίο το όλο πράγμα της σκηνοθετημένης διαφωνίας από τη μία και από την άλλη να τη βγάζει καθαρή επικοινωνιακά το κόμμα. Έτσι εδώ και δύο χρόνια το κράτος ΣΥΡΙΖΑ δρα και το κόμμα ΣΥΡΙΖΑ (νεολαία, μεμονωμένοι βουλευτές, επιμέρους τμήματα) διαφωνούν δημόσια. Οι διάφοροι μηχανισμοί του ΣΥΡΙΖΑ δεν αντιδρούν από μόνι τους σχεδόν ποτέ αλλά μόνο σε αυτά που είναι στη γκρίζα ζώνη και είναι πιθανό να προκαλέσουν αντιδράσεις στους ανθρώπους του ευρύτερου κινήματος.

(**Τον ίδιο ρόλο επιτελούν και ο πρώην ΣΥΡΙΖΑ, η ΛΑΕ αλλά και διάφορες εξωκοινοβουλευτικές ουρές τους ο καθένας με τον τρόπο του. Σε επόμενα φύλλα και με παραδείγματα που θα προκύψουν θα το τεκμηριώσουμε και αυτό.*)

Στο δρόμο για να γίνει εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ (και οι ακροαριστερές ουρές του) εκτός από τους μετανάστες και τις μετανάστριες (τους οποίους με την επιλεκτική σιωπή του τους άφησε να πεθαίνουν και να χτυπιούνται από τους νέους ψηφοφόρους του), χρησιμοποίησε και “έπαιξε” και με τους αντιεξουσιαστές. Συνέβαλε τα μέγιστα για την κοινωνική απομόνωση αλλά και την αποδοτικότητα της λάσπης και της συκοφαντίας εναντίον του αντιεξουσιαστικού χώρου. (και εδώ μιλάμε για πράγματα πέρα από τα προβοκατορολογικά που για χρόνια τώρα έλεγε). Όπως και σχεδόν το σύνολο του χώρου της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, άφησαν τον αντιεξουσιαστικό χώρο μόνο του να δεχτεί το μεγαλύτερο μέρος τόσο της κρατικής δεξιάς καταστολής και συγχρόνως την πίεση των παρακρατικών της χρυσής αυγής με αποτέλεσμα να επέλθει μια κόπωση σε διάφορα επίπεδα στον α/α χώρο. Άφησε (αν δε συνέβαλε αποφασιστικά) να φτιαχτεί μια θεωρία των δύο άκρων και βολεύτηκε από την κίνηση της δεξιάς να συνοψίσει το ζήτημα “νόμος και τάξη” στην ύπαρξη και δράση του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού χώρου. Όχι μόνο βολεύτηκε αλλά έσπευσε να παίξει σε αυτό στις πλάτες εγχειρημάτων και ανθρώπων.

Σκηνικό που όλα αυτά εφαρμόστηκαν ήταν η villa amalias (ο κόσμος που ελέγχει το κόμμα εμφανίστηκε μετά την εκκένωση) και το τι έγινε σχετικά. Ένα ακόμα και σε συνέχεια ήταν η περίπτωση του Νίκου Ρωμανού όπου πάλι ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ και μαζί και οι διάφορες ακροαριστερές ουρές εμφανίστηκαν μετά από πολλές μέρες για να εξυπηρετήσουν τη δική τους ατζέντα. Και στις δύο περιπτώσεις για όσους χρησιμοποιήθηκαν το αποτέλεσμα ήταν η ήττα...

το θέμα θα το συνεχίσουμε και σε επόμενα φύλλα...

Αφελής απορία.

Άμα ψωνίζεις άδεια τηλεοπτικής αποβλάκωσης σε ρωτάνε που βρήκες τα λεφτά; Ή ξεπλένεις με την ησυχία σου;

Τετάρτη 31 Αυγούστου 2016

Φαιροζ τηλε-πολιτική.

Οι τριγωνικές σχέσεις, στα μέρη μας, ανάμεσα στις κατά καιρούς ντόπιες πολιτικές βιτρίνες, στους επιχειρηματίες της προπαγάνδας και στους επιχειρηματίες γενικά δεν είναι καθόλου πρωτότυπες. Δεν είναι καινούργιες. Και ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ - ο ρόλος του συγκροτήματος Λαμπράκη στα 1965 παίχτηκε "μέσω χαρτιού". Αν υπάρχουν διαφορές με "ευρωπαϊκά παραδείγματα" (περιέργο αυτό το κόλλημα της σύγκρισης με μια "ευρώπη" που οι περισσότεροι, εδώ και κάτι χρόνια, σιχτριάζουν...) αυτές δεν έγκεινται στην καταστατική λειτουργία της (καθεστωτικής) προπαγάνδας σε όλες της τις αποχρώσεις (που είναι η ίδια όπως παντού) αλλά μόνο στο μικρό μέγεθος της αγοράς (των υποτελών). Που σημαίνει, από καθαρά οικονομική άποψη, ότι αυτές οι επιχειρήσεις προπαγάνδας λαθροβιώνουν εδώ και κάτι δεκαετίες. Πράγμα που έχει ορισμένες συνέπειες - ακριβώς όπως στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο!

Η ιδέα της φαιροζ κυβέρνησης ότι "η διαφημιστική αγορά (δηλαδή τα έσοδα που θα μπορούσαν να έχουν οι τηλεοπτικές επιχειρήσεις) είναι 200 ευρώ· μια τηλεοπτική επιχείρηση για να είναι βιώσιμη χρειάζεται τέτοια έσοδα στα 50 ευρώ· άρα χωράνε 4" μοιάζει λογική - αλλά είναι λογική επιπέδου νηπιαγωγείου. Ο λόγος είναι απλός. Αν οι τηλεοπτικές / προπαγανδιστικές επιχειρήσεις λειτουργούν με "όρους αγοράς" θα πρέπει να ανταγωνίζονται μεταξύ τους για την προσέλκυση "κοινού", άρα και διαφημίσεων. Ποιος είπε ότι το 200 διαιρείται δια 4; Κανονικά κάθε επιχείρηση θα πρέπει να επιδιώκει και τα 200 - απ' τα 200. Κι αν, λοιπόν, μία καταφέρει να πάρει τα 100, πού θα πάει ο "κεντρικός σχεδιασμός" της φαιροζ κυβέρνησης; Στο ότι κάποιος θα πρέπει να παραδώσει την άδειά του;

Η αλήθεια είναι ότι ο καπιταλισμός δεν δουλεύει με 10ετή πλάνα· ούτε οι επιχειρήσεις προπαγάνδας· ούτε η διαφήμιση· ούτε τα "διαφημιστικά έσοδα"· ούτε οι πολιτικές βιτρίνες. Πράγμα που σημαίνει ότι όποιος θέλει να κινείται μέσα στην τριγωνική σχέση (και έξω απ' αυτήν δεν υπάρχει ζωή για τους καθεστωτικούς), όχι μόνο ο επιχειρηματίας της προπαγάνδας, αλλά και η πολιτική βιτρίνα, όπως και ο κάθε άλλος επιχειρηματίας, αυτός λοιπόν θα χρησιμοποιήσει κάθε μέσο, "θεμιτό ή αθέμιτο", για να επιβιώσει.

(Μπα... Και το μπαλκόνι θα έπαιρναν... Ακόμα κι αν δεν είχατε καναρίνι...)

Τα ψευτο-ηρωικά περί "αντι-διαπλοκής" είναι φτηνά κόλπα θλιβερών πολιτικών βιτρινών που χρωστάνε τα πόστα και τους μισθούς τους στο ντόπιο βαθύ κράτος / κεφάλαιο. Η αναδιανομή της προπαγανδιστικής ευθύνης (με την μορφή των τηλεοπτικών "αδειών") θα αποδειχθεί σε όλους γελοία πολύ σύντομα. Όμως αυτό είναι αναπόφευκτο.

Οι μαφίες έκαναν κουμάντο, κι αυτές συνεχίζουν. Σιγά μην τρομάξουν με το "τηλεοπτικό τοπίο"!

Ας αφήσουμε το προφανές: με τόσο internet και τόση ανωνυμία σ' αυτό ποιοί είναι αυτοί που "αγοράζουν" πια τηλεοπτικές εκπομπές αν όχι "μπροστινοί" με την ευρεία έννοια;

Τετάρτη 31 Αυγούστου 2016

Πολιτική και media.

Αν και αυτό που ονομάζεται "δημοσιογραφία" ανακαλύφθηκε ιστορικά με μάλλον χειραφετικούς σκοπούς, η ίδια η συγκρότηση της κάθε φορά "δημόσιας σφαίρας", δηλαδή των ηθών, των συμπεριφορών, των προτιμήσεων, των απόψεων, υπάγεται πάντα στην αντίθεση "κυριαρχία - υποτέλεια". Με την κατά περίπτωση εκρηκτική προσθήκη των δημόσιων αρνήσεων που αλλάζουν τους όρους και τους περιορισμούς της "δημόσιας σφαίρας".

Αυτό σημαίνει ότι η σχέση ανάμεσα στις πραγματικές εξουσίες, στους εκπροσώπους είτε των κάθε φορά αφεντικών είτε των κάθε φορά υποτελών, και στους τρόπους διαμόρφωσης των ηθών - συμπεριφορών - προτιμήσεων - απόψεων και των αντιθέσεών τους ποτέ δεν ήταν τυχαία ή ευκαιριακή. Είναι οργανική απ' την μεριά όσων έχουν την εξουσία. Ακόμα και στο πατριαρχικό σπίτι, που δεν υπάρχουν media με την γνωστή έννοια, η διαμόρφωση και η διατήρηση μιας ορισμένης "κανονικότητας" περνάει πάντα απ' τον έλεγχο του συναισθηματικού πεδίου όλων των μελών της οικογένειας...

Πόσο μάλλον εκεί που υπάρχουν media, που είναι επιχειρήσεις (ή κρατικές / παρακρατικές αποφύσεις). Σαν γενικός κανόνας (ανήκουμε στις αισχρές μειοψηφικές εξαιρέσεις!) τα πραγματικά αφεντικά ή/και οι πολιτικές τους βιτρίνες, τα μήντια σαν επιχειρήσεις, κάθε επιχείρηση σαν "δημόσιες σχέσεις", και το πόπολο (η κατά βάση μικροαστική μάζα), δηλαδή το κάθε φορά mainstream "κοινό", χρειάζονται αυτήν την οργανική σχέση αποπροσανατολισμού και κατευνασμού, η

κάθε μεριά για τους δικούς της λόγους.

Για παράδειγμα, την εποχή που η τηλεόραση ήταν ο ηγεμονικός μηχανισμός προπαγάνδας (δηλαδή πριν κάποιες δεκαετίες), ήταν εύκολο σε διάφορους να επικρίνουν τον ρόλο της· όχι όμως και τις συνήθειες του κοινού των τηλεοπτικών προγραμμάτων. Πως εξηγείται αυτή η παράλειψη; Πως εξηγείται ο πληθωρισμός εξηγήσεων για το πως το "μέσο" (ή το "πρόγραμμα") υποδουλώνει, και ύστερα της σιωπής για τις αιτίες που κάποιοι (πολλοί) προτιμούν την υποδούλωση της συνήθειας παρά την απελευθέρωση της διαρκούς αβεβαιότητας;

Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 2016

Μαύρο κεφάλαιο,

όχι μαύρο χιούμορ.

Μια μέρα πριν, σχολιάζοντας το θέμα των τηλεοπτικών καλλιστείων, γράψαμε για μπροστινούς. Έπρεπε να προσθέσουμε και τους λαγούς. Αν δεν καταλαβαίνετε, θα έπρεπε να ακούσετε την αμέσως- μετά - το - τέλος (του πλειστηριασμού) συνέντευξη του κυρ Ιβάν.

Όσο για το ποιόν των επίσημων (πια) τηλεβαρώνων, είναι τόσο γνωστό (σ' εμάς σίγουρα!), ώστε ούτε καν γέλια δεν προκαλεί η "αντι-διαπλοκή" ρητορική των πολιτικών βιτρινών. Σύμφωνα, άλλωστε, και με το υπονοούμενο νόημα δηλώσεων του πρωθυπουργού σε πρόσφατη συνέντευξή του, "τακτοποιήθηκαν" ο "μπροστινός" του Αλ Καπόνε, ο "μπροστινός" του οίκου Κορλεόνε, κλπ κλπ...

Βγήκαν κάποια φράγκα για το "δημόσιο". Σκάρτα 250 μύρια - εισπρακτέα σε τρεις δόσεις σε δύο χρόνια... Έστω. Αλλά τις περί "ηθικής εξουσίας" διακηρύξεις τους, για άλλη μια φορά, οι φαιροζ ας τις βάλουν εκεί που ξέρουν. Στο κάτω κάτω, αν θέλουν οι πολιτικές βιτρίνες να φορολογήσουν την μαφία, ας το πουν στους capo· θα συμφωνήσουν!!!

Καλό ξέπλυμα, σε κάθε περίπτωση!! Good job!

Η «δημιουργική ασάφεια»

των hot spot (απόσπασμα)

από πτέρυγα κ

Αυτά τα hotspots μπήκαν για πρώτη φορά στο τραπέζι τον Ιούνιο του 2015 ή, όπως ο Ευρωπαίος Επίτροπος το έθεσε: «Έχω προσπαθήσει για περισσότερο από πέντε μήνες να εξηγήσω τι είναι αυτό το hotspot».

Και η αλήθεια είναι ότι πρόκειται για πολυμορφικού τύπου στρατόπεδα που θα πρέπει να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες -όχι βέβαια των προσφύγων και των μεταναστών αλλά- των κυριάρχων με την ιεράρχηση των συμφερόντων έτσι όπως αυτή προκύπτει από την ιεραρχία ισχύος. Αυτός είναι και ο λόγος της «αφαιρετικής τους ταυτότητας». Η νομική θολούρα του όλου συστήματος δημιουργεί [όπως το έθεσε η ερευνήτρια νομικών θεμάτων Iside Gjergji] ένα είδος «προγραμματισμένου χάους», έναν «ασαφή νομικά και διαδικαστικά χώρο, έτσι ώστε οι ίδιες αυθαίρετες αποφάσεις μπορούν να συνεχίσουν να επιβάλλονται».

Δεν είναι τυχαίο ότι παράλληλα με αυτή τη διαδικασία γίνεται ήδη λόγος για την στρατιωτικοποίηση της ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής. Με ανθρωπιστική προμετωπίδα την επιχείρηση διάσωσης Mare Nostrium στη Μεσόγειο, παράλληλα με τη διάσωση προσφύγων και μεταναστών, άρχισε να μην γίνεται διακριτή η ευθύνη μεταξύ του πολιτικού και του στρατιωτικού προσώπου. Έτσι, η στρατιωτική παρουσία νομιμοποιήθηκε και αποτελεί σήμερα πυλώνα στην χάραξη της αντι-μεταναστευτικής πολιτικής. Αυτή είναι η λεγόμενη «παθητική στρατιωτικοποίηση» η οποία στα μέρη μας πραγματώνεται με την παρουσία του NATO στο Αιγαίο. Υπάρχει βέβαια και ένα άλλο επίπεδο στρατιωτικοποίησης το οποίο αφορά στη σχέση της στρατιωτικής βιομηχανίας με τα κέντρα που χαράζουν πολιτική. «Πρόκειται για μια σχέση που δημιουργείται σε βάθος χρόνου, προ δεκαετίας, είναι μια σχέση συνδιαλλαγής και διαπλοκής μεταξύ των οργανωμένων οικονομικών συμφερόντων και των εκπροσώπων τους, και των

Ευρωπαϊών πολιτικών ηγετών, οι οποίοι ζούνε και ασκούνε πολιτική σε έναν χώρο που βρίσκεται μακριά από τον διαρκή έλεγχο των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που περιγράφεται και από τον όρο «έλλειμμα δημοκρατίας» στον οποίο αναφέρονται διάφοροι όταν μιλούν για την ΕΕ. Οι κερδισμένοι σε αυτήν την ιστορία είναι δύο: οι πολιτικοί και η βιομηχανία». [Απόστολος Φωτιάδης, 2016]

Γεωπολιτικά παιχνίδια, στρατιωτικοποίηση των συνόρων αλλά και διαπλεκόμενα κυριαρχικά συμφέροντα είναι τα ίδια ακριβώς αίτια που δημιούργησαν και δημιουργούν τον πόλεμο, τα ίδια που κάθε φορά έρχονται να διαχειριστούν «ειρηνικά» τις συνέπειες. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να είναι άλλωστε; Αν ο ανθρωπισμός ήταν το κίνητρο της παγκόσμιας κυριαρχίας δεν θα χρειαζόταν να γίνει πόλεμος έτσι ώστε να υπάρχει και ανάγκη διαχείρισης των συνεπειών του.

(...)

Στα κλειστά στρατόπεδα υπάρχει επιπλέον σοβαρό ζήτημα αφού κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί τη σωματική ακεραιότητα των εγκλείστων καθώς οι άθλιες συνθήκες πυροδοτούν αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ τους. Από κάθε άποψη, η εξαθλίωση είναι δεδομένη και οι πρόσφυγες και μετανάστες προς το παρόν δείχνουν ανήμποροι να αλλάξουν αυτή τη συνθήκη παρά τις σποραδικές απεργίες πείνας. Ο φόβος της εξέγερσης, βέβαια, είναι πάντα υπαρκτός γι' αυτό και το μέλημα της κρατικής πολιτικής είναι -πέρα από την διασπορά των προσφύγων και των μεταναστών σε μικρές, κοινωνικά περιθωριοποιημένες και πάντα ελέγξιμες εστίες- η οργή, σε κάθε ενδεχόμενο, να εκτονώνεται κεντρομόλα προς το εσωτερικό των προσφυγικών σχέσεων κι όχι φυγόκεντρα ενάντια στις συνθήκες στρατωνισμού.

Ο τρόπος με τον οποίο έχουν στηθεί και στήνονται τα στρατόπεδα «φιλοξενίας» προσφύγων και μεταναστών είναι τέτοιος ώστε να μην ενοχλείται η... κανονικότητα του εθνικού κορμού. Έτσι, από απόσταση, είναι διαχειρίσιμος τόσο ο έκδηλος κοινωνικός συντηρητισμός όσο και ο φαντασιακός του αντίποδας, αυτός της ανθρωπιστικής

αλληλεγγύης. Από τη μία, οι φασίστες, οι ακροδεξιοί και οι δεξιοί μπορούν να ενεργοποιούν κάθε είδους μυθοπλαστική ρατσιστική προπαγάνδα προκειμένου να αναπαράγεται ο έρπων μισανθρωπισμός (ως απότοκο της γενικευμένης κουλτούρας της ακραίας εξεταστικής και του κοινωνικού ανταγωνισμού) και από την άλλη, η αριστερά κατασιγάει τόσο τον μικροαστικό κυλό όσο και την από απόσταση αλληλεγγύη αφού οι «φορείς» της φροντίζουν να μαζεύουν αγαθά και να τα διανέμουν οι ίδιοι σε πρόσφυγες και μετανάστες -χωρίς να ενεργοποιείται η φυσική επαφή που θα αποτελούσε και την αυθεντική πραγμάτωση της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Έτσι, με διαχωρισμένους τους πρόσφυγες και μετανάστες από τις υποτελείς τάξεις του ελληνικού κοινωνικού σχηματισμού μπορεί να ενεργοποιείται η κάθε είδους πολιτική και κοινωνική διαμεσολάβηση. Από τους πολιτικούς χειρισμούς ως διαρκή πραγμάτωση της αντιμεταναστευτικής -είτε με δεξιά είτε με αριστερό πρόσημο- εθνοκρατικής πολιτικής έως τις ΜΚΟ ως θεσμική υποκατάσταση -με τους χειρότερους όρους- των όποιων αποθεμάτων της κοινωνικής ευαισθησίας και τα ΜΜΕ ως εργαλείων χειραγώγησης των κοινωνικών κριτηρίων, οι διαμεσολαβήσεις συγκροτούν μια κυρίαρχη αφήγηση για την «προσφυγική κρίση», μια επιτελεστική προσέγγιση που πρέπει να επιβεβαιώνει διαρκώς την κοινωνική συνεκτικότητα στη βάση των εθνοκρατικών ιδεωδών.

Η άρση των διαχωρισμών και η παρεπόμενη ακύρωση των πολιτικών και κοινωνικών διαμεσολαβήσεων, η καταστροφή των συρματοπλεγμάτων, το έμπρακτο μπλοκάρισμα κάθε έκφρασης του κοινωνικού συντηρητισμού και η επίθεση στα εθνοκρατικά ιδεώδη αποτελούν χαρακτηριστικά της εκ των ων ουκ άνευ διαρκούς πραγμάτωσης της ριζοσπαστικής απελευθερωτικής αλληλεγγύης.

ολόκληρο το κείμενο θα το βρείτε
<http://detefabulablog.tk/i-dimiourgiki-asafia-ton-hot-spot/>

ΟΙ «ΗΡΩΕΣ» ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΙΜΕΝΟΜΠΑΤΣΟΙ.

Αυτοί οι ήρωες είναι σύμφωνα με την εθνική κρατική προπαγάνδα όχι μόνο αλληλέγγυοι στους μετανάστες αλλά πολλές φορές και προστάτες τους. Όμορφα εθνικά παραμύθια... Στις 22 Αυγούστου ξένο σάιτ που δεν εξυπηρετεί τους εθνικούς σκοπούς δημοσίευσε άρθρο με τον χαρακτηριστικό τίτλο: «**Shoot First To λιμενικό πυροβόλησε εναντίον βαρκών μεταναστών σύμφωνα με έγγραφο της ευρωπαϊκής υπηρεσίας συνόρων**». Το ελληνικό λιμενικό με ανακοίνωσή του αρνήθηκε τις κατηγορίες και παρουσίασε τον εαυτό του περίπου ως υπηρεσία διάσωσης των μεταναστών! Πριν 3 χρόνια μια άλλη έκθεση έλεγε παρόμοια. Αυτήν τη χρησιμοποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ και τη φιλοξένησε και το σάιτ του left.gr με τον χαρακτηριστικό τίτλο: «**Θάνατοι στο Αιγαίο: έκθεση-κόλαφος για τις «επαναπροωθήσεις» προσφύγων και μεταναστών**» από όπου και αντιγράψουμε: «(...) Το κύριο πόρισμα της έρευνας της PRO ASYL είναι ότι οι παράνομες επαναπροωθήσεις μεταναστών από τα χερσαία και θαλάσσια σύνορα της

Ελλάδας αποτελούν συχνό, συστηματικό φαινόμενο. Η ProAsyl κατηγορεί την ελληνική κυβέρνηση, τη συνοριακή αστυνομία και το λιμενικό γι' αυτές τις πρακτικές, και θέτει το ερώτημα της ευρύτερης ευρωπαϊκής συνεννοχής.»

Δεν αμφιβάλλουμε πως και τότε αλλά και τώρα τέτοιου είδους διατυπώσεις δεν αρέσουν στην ντόπια αριστερά και τις παραφυάδες της και δε βολεύουν την κοσμοθεωρία της. Η τακτική και πριν γίνει επίσημο κράτος -πόσο μάλλον τώρα- είναι πως η ευρώπη έχει την ευθύνη για τα πάντα και στην Ελλάδα όλοι είναι ή αθώοι ή απλά εξαναγκάζονται εφαρμόζοντας ευρωπαϊκά σχέδια. Και κάπως έτσι αριστεροί και αντιρατσιστές βγάζουν λάδι και συμμετέχουν με περηφάνια στην κάλυψη και το διαρκές ξέπλυμα των ελλήνων δολοφόνων μεταναστών, των λιμενόμπατσων... Κάνουν απλά το εθνικό καθήκον τους...

<https://left.gr/news/thanatoi-sto-aigaiο-ekthesi-kolafos-gia-tis-epanaproothiseis-prosfygon-kai-metanaston>

<https://theintercept.com/2016/08/22/coast-guard-fired-at-migrant-boats-european-border-agency-documents-show/>

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2016

***ΧΙΟΣ.** Σε διαμαρτυρία με πλακάτ προχώρησαν μετανάστες. Συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία της πόλης, απέναντι από το Δημαρχείο, ζητώντας να τους επιτραπεί να αναχωρήσουν από το νησί.

***ΛΕΣΒΟΣ.** Δεκάδες μετανάστες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Σαπφούς με πλακάτ, φωνάζοντας ρυθμικά «freedom - freedom» και κρατώντας πανό διαμαρτυρήθηκαν για τις συνθήκες διαβίωσης στο κέντρο κράτησης της Μόριας και ζήτησαν ελευθερία. Στη συνέχεια κινήθηκαν στον παραλιακό κεντρικό δρόμο ενώ παρέμειναν στο κέντρο της πόλης περισσότερο από μία ώρα. Οι περισσότεροι από αυτούς βρίσκονται εδώ και μήνες στο νησί και ζήτησαν να αφεθούν ελεύθεροι να φύγουν από το νησί.

***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.** Συγκέντρωση μεταναστών που προέρχονταν από τα γύρω κέντρα φιλοξενίας (Βασιλικά, Σόφτεξ, Καραμανλής-Σίνδο, Ωραιόκαστρο, Διαβατά, Καλοχώρι) πραγματοποιήθηκε στο στο Άγαλμα του Βενιζέλου. «Δεν είμαστε ευτυχισμένοι εδώ», «Είμαστε πρόσφυγες, όχι τρομοκράτες», «Ανοίξτε τα σύνορα» μερικά από τα συνθήματα. Ακολούθησε πορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης με κατάληξη στο Γερμανικό Προξενείο στη Λεωφόρο Μεγάλου Αλεξάνδρου, όπου παρατάχθηκαν κλούβες των ΜΑΤ, αποκλείοντας το δρόμο. Ακολούθησε ολονύκτια καθιστική διαμαρτυρία έξω από το Γερμανικό Προξενείο κρατώντας κλειστή την κεντρική οδική αρτηρία της πόλης για πολλές ώρες. Οι μετανάστες αποχώρησαν από το σημείο το πρωί της Παρασκευής

***ΧΕΡΣΟ ΚΙΑΚΙΣ.** Εκατοντάδες μετανάστες από το κέντρο «φιλοξενίας» του Χέρσου, πραγματοποίησαν το πρωί διαμαρτυρία για τα κλειστά σύνορα, επιχειρώντας να αποκλείσουν τον οδικό άξονα Θεσσαλονίκης-Ευζώνων στο ύψος του Πολυκάστρου, αλλά εμποδίστηκαν από την αστυνομία. Ακολούθησαν μικροσυμπλοκές και τελικά οι μετανάστες αποχώρησαν ύστερα από σαραντάλεπτη διαμαρτυρία. Το κεντρικό πανό:

***ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ ΠΡΕΒΕΖΑΣ.** Πορεία στους δρόμους της Φιλιππιάδας πραγματοποίησαν δεκάδες από τους μετανάστες που «φιλοξενούνται» στο στρατόπεδο Πετροπουλάκη με αφορμή το ότι η παραμονή τους στην περιοχή θα παραταθεί για άγνωστο χρονικό διάστημα.

***ΑΘΗΝΑ.** στο Σύνταγμα, πρόσφυγες από τις καταλήψεις στέγης της Αθήνας και τα γύρω κέντρα «φιλοξενίας» έκαναν συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τις καθυστερήσεις στη μετεγκατάσταση και στην επανένωση αλλά και για τις απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης στα camps. Οι διαδηλωτές, φωνάζοντας συνθήματα κατηφόρισαν την οδό Σόλωνος και κατευθύνθηκαν προς την πλατεία Εξαρχείων.

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2016

***ΙΩΑΝΝΙΝΑ.** Πορεία διαμαρτυρίας από το στρατόπεδο «φιλοξενίας» στον επαρχιακό δρόμο έξω από αυτό και με κατεύθυνση την κεντρική πλατεία του Κατσικά πραγματοποιήσαν στις 14:00, περίπου 300 μετανάστες, εκ των οποίων οι περισσότεροι οικογένειες με παιδιά, Στην πλατεία του Κατσικά έστησαν 28 σκηνές με πρόθεση να παραμείνουν.

Black Lives Matter: NYC Chapter, June 26, 2016

Να αστυνομοεύσεις στη διάρκεια του PRIDE

Θρηνούμε το χαμό των 49 θυμάτων που πυροβολήθηκαν θανάσιμα στο Ορλάντο. Είμαστε αλληλέγγυοι με όσους τραυματίστηκαν και με τους αγαπημένους τους. Αναγνωρίζουμε ότι η επίθεση στο Ορλάντο επέδρασε κατευθείαν στους λατίνους

και μαύρους Ισθτι ανθρώπους και συμμάχους - τις ίδιες ομάδες που είναι πιο ευάλωτες στις αστυνομικές πρακτικές διακρίσεων. Στον απόηχο της επίθεσης στο Pulse, στο Ορλάντο, καταγγέλλουμε όλες τις μορφές ανταγωνισμού που στοχεύουν σε κουήρ, τρανς, μη συμμορφούμενους στο φύλο τους ανθρώπους και τους συμμάχους τους από μισοτούς αυτόκλητους εκδικητές. Και θεωρούμε επίσης υπεύθυνες τις δυνάμεις επιβολής του νόμου εξαιτίας των διάφορων μορφών της κρατικά καθιερωμένης βίας που επιδρά αρνητικά και σκοτώνει μαύρους και λατίνους ανθρώπους κάθε μέρα στις κοινότητές μας.

Σήμερα χιλιάδες άνθρωποι θα μαζευτούν να γιορτάσουν το ιστορικό PRIDE parade της Νέας Υόρκης, και θα συναντήσουν την παρουσία και την πιθανή εμφάνιση δυνάμεων της αστυνομίας της Νέας Υόρκης (NYPD) - με μερικούς αστυνομικούς να περιπολούν με οχήματα βαμμένα στα χρώματα του ουράνιου τόξου. Το Black Lives Matter: NYC Chapter είναι παρόν και σε αλληλεγγύη με την LGBTQI οικογένεια, και επιμένουμε επίσης στην κριτική της συνεχιζόμενης και ραγδαίως διογκούμενης στρατιωτικοποίησης και τρομοκρατίας των κοινοτήτων των περιθωριοποιημένων ανθρώπων. Το NYPD έχει υποστηρίξει συστηματικά ένα περιβάλλον όπου μαύροι και έγχρωμοι άνθρωποι στοχοποιούνται. Το ότι συμπεριλαμβάνεται στο PRIDE βαριά οπλισμένη αστυνομία είναι μια ξεκάθαρη υπενθύμιση ότι ο gay γάμος δεν είναι αρκετός για να προστατέψει τα ανθρώπινα δικαιώματα.

(...) Το Stonewall, ήταν μια ριζοσπαστική δήλωση ότι τα θεμέλια της ασφάλειας είναι οι οργανωμένες κοινότητες και όχι η αστυνομία. Όσο η LGBTQI κοινότητα περιλαμβάνει ανθρώπους που είναι μαύροι, λατίνοι και μουσουλμάνοι, η αστυνομία στο PRIDE δε θα μας κάνει πιο ασφαλείς. Ανεξαρτήτως του πόσα μπατσικά θα έχουν θέματα με χρώματα ουράνιου τόξου, το NYPD απέχει πολύ από το να είναι ένας θεσμός ελεγχόμενος από την κοινότητα.

(...) Τώρα υπάρχει ένα συνεχές της βίας ανάμεσα στην καθημερινή αντι-LGBTQI παρενόχληση στις γειτονιές μας και την αδιάκοπη κρατική βία της αστυνομικής βαρβαρότητας που σκοτώνει ένα μαύρο άτομο κάθε μέρα. (...)

Τη στιγμή που οι άνθρωποί μας παλεύουν για να επιβιώσουν από τη μεγαλύτερη αστυνομική δύναμη της χώρας, η έβδομη μεγαλύτερη δύναμη στον κόσμο έχει επεκταθεί με μεγάλο κόστος. Η κατοχή είναι τώρα μια πραγματικότητα στους δρόμους, στα καταφύγια, στους υπόγειους σιδηροδρομικούς σταθμούς και τώρα λυπηρώς και στο PRIDE. (...)

Οι άνθρωποί μας δεν μπορούν να φάνε ή να ζήσουν και η απάντηση αυτής της πόλης στην απελπισία μας είναι να βάλει παραστρατιωτικές δυνάμεις παντού. Πώς ο κόσμος θα νιώσει ασφαλής στο PRIDE όταν σε όλη τη χώρα τα σεξουαλικά παραπτώματα είναι μια από τις πιο συνήθεις καταγγελίες κατά της αστυνομίας και το NYPD δεν κρατάει καν αρχείο από αυτές τις καταγγελίες; Πώς μπορεί το PRIDE να δεσμευτεί στους κουήρ μουσουλμάνους και στην αστυνομία που τους εποπτεύει; Στον απόηχο των πυροβολισμών του ορλάντο, στη φλόριντα, δε μπορούμε παρά να φοβόμαστε ότι το πρόσχημα ότι οι μουσουλμανικές και κουήρ κοινότητες είναι ξεχωριστές και η παρανόηση του τρόμου θα αυξήσει την εξάρτηση από την αστυνομία. Το NYPD έχει ήδη προλάβει να βάλει υπο παρακολούθηση συμμετέχοντες στο κίνημα Black Lives, πώς ο επίσημος ρόλος τους στο PRIDE θα το σταματήσει αυτό;

Καθώς η αστυνομία σκοτώνει τους ανθρώπους μας κάθε μέρα μπορούμε είτε να δούμε την οργανωμένη κοινότητα σαν την πηγή της ασφάλειας είτε την αστυνομία. Αυτό διακυβεύεται. Το PRIDE ευθυγραμμίζεται με την πεποίθηση της πόλης ότι η ασφάλεια δημιουργείται από ένοπλη αστυνομία και πως το να βάσεις αστυνομία σε κάθε τομέα της ζωής μας είναι η πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί. Την ίδια στιγμή αυτά που πραγματικά δημιουργούν ασφαλείς γειτονιές δέχονται ακόμα επίθεση: στέγαση, δουλειές, τροφή, περίθαλψη και φυσικά οργανωμένες κοινότητες αφοσιωμένες να σταματήσουν τη βία. Πρέπει να δεσμευτούμε στην αντίσταση στην κατοχή, κατονομάζοντας την κρατική βία σαν τρόπο και οργανώνοντας ασφαλείς γειτονιές. Ρωτώντας πάντα "ποια είναι η δέσμευσή μας σε ολόκληρη τη LGBTQI κοινότητα;" (...)

*ολόκληρη την ανακοίνωση μαζί με ενδιαφέρουσες παραπομπές μπορείτε να την βρείτε: https://docs.google.com/document/d/117E2TizrUpoGAtjyGTrZq1-vXBzyNfSKCGrRljVvuPw/pub#ftnt_ref11

Η.Π.Α.: Κινητοποιήσεις κρατουμένων ενάντια στην καταναγκαστική εργασία

Του Τάσου Θεοφίλου

Οι κρατούμενοι σε όλες τις ΗΠΑ έχουν κληθεί να συμμετάσχουν σε μια σειρά κινητοποιήσεων ενάντια στην καταναγκαστική εργασία, στην διεκδίκηση αλλαγών στο σύστημα αναστολών, στην λειτουργία των φυλακών, σε ανθρωπίνες συνθήκες διαβίωσης, στις καλύτερες παροχές υγείας καθώς και στην μείωση της επιβολής απομόνωσης.

Η 13η Τροπολογία του Συντάγματος των ΗΠΑ η οποία το 1865 επικύρωσε τον τερματισμό της δουλείας προβλέπει ότι απαγορεύεται η καταναγκαστική εργασία εκτός και αν αυτή είναι η ποινή που επιβλήθηκε σύμφωνα με τον νόμο. Αυτή η τροπολογία του Συντάγματος των ΗΠΑ αποτελεί στην ουσία τόσο την συνέχιση της δουλείας μέσω της ποινικής καταστολής και του σωφρονιστικού συστήματος, όσο και την βάση του φυλακοβιομηχανικού συμπλέγματος στις ΗΠΑ.

Αξιοποιώντας αυτήν την Συνταγματική πρόβλεψη οι ιδιωτικές βιομηχανίες συνάπτουν συμβόλαια συνεργασίας με τις φυλακές, προκειμένου να εκμεταλλευτούν την εργατική δύναμη των κρατουμένων, αποκομίζοντας συνολικά κέρδη δυο δισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο την στιγμή που οι κρατούμενοι εξαναγκάζονται να εργάζονται σε κάποιες πολιτείες για 17 σεντς την ώρα ενώ σε άλλες, κυρίως του Νότου, χωρίς καθόλου μισθό, με την αιτιολογία ότι καλύπτουν τα έξοδα φυλάκισης τους όπως διαμονή, διατροφή και είδη πρώτης ανάγκης. Οι συνθήκες εργασίας φυσικά είναι απαράδεκτες με υπερωρίες, χωρίς ασφάλιση και χωρίς εργασιακά δικαιώματα.

Μια από τις συνέπειες του φυλακοβιομηχανικού συμπλέγματος είναι ότι η πολιτεία επιδιώκει να κρατάει τον αριθμό των κρατουμένων σε υψηλά ποσοστά, αυστηροποιώντας τη νομοθεσία και αυξάνοντας τις ποινές προκειμένου να υπάρχει σε αφθονία αυτή η τόσο προσοδοφόρα εργατική δύναμη.

Χάρη σε ένα δίκτυο επικοινωνίας που έχει αναπτύχθει, οι κρατούμενοι όλης της χώρας είναι ενημερωμένοι και έτοιμοι να συμμετάσχουν στην κινητοποίηση δίνοντας της πανεθνικές διαστάσεις.

Η ημέρα για την οποία οργανώνεται η πανεθνική απεργία κρατουμένων είναι η 9 Σεπτέμβρη. Την ημέρα δηλαδή της 45η επετείου της εξέγερσης στις φυλακές Άττικα.

Οι διοργανωτές δηλώνουν πως δεν απαιτούν μονάχα την κατάργηση της καταναγκαστικής εργασίας στη φυλακή αλλά ότι θα την σταματήσουν μόνοι τους οι κρατούμενοι, αφού η βιομηχανία δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς την εργασία τους.

Οι απεργιοί κρατούμενοι ζητάνε την στήριξη της κοινωνίας δηλώνοντας πως αν έχουν την προσοχή και την στήριξη της θα καταφέρουν να ακουστούν και καταλήγουν πως η δύναμη τους είναι η αλληλεγγύη.

Από το 2010 υπάρχει σειρά κινητοποιήσεων στις φυλακές των ΗΠΑ που αφορούν είτε στην κατάργηση της απομόνωσης, είτε στην βελτίωση των συνθηκών κράτησης, είτε την βελτίωση των συνθηκών και αμοιβών εργασίας και περιλαμβάνει από απεργίες πείνας και απεργίες εργασίας μέχρι εξεγέρσεις.

Ανοικτή επιστολή κρατουμένων προς συναρμόδιους υπουργούς δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης

(συνέχεια...)

Δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι να κρίνουμε τι πραγματικά συνέβη. Έχουμε όμως τόσες χιλιάδες λόγους, όσοι και οι κρατούμενοι στις ελληνικές φυλακές, για να μη πιστέψουμε την εκδοχή της ΕΛ.ΑΣ. Όχι μόνο επειδή τόσο άτσαλα προσπάθησε να κουκουλώσει το γεγονός, ούτε επειδή οι εξηγήσεις της έρχονται σε αντίθεση με την κοινή λογική (ελάτε τώρα, κύριοι της ΕΛ.ΑΣ. Ποιός θα μπορούσε να πιστέψει ότι όχι ένας κρατούμενος, αλλά ακόμα και κάποιος πολίτης που πηγαίνει να βγάλει ταυτότητα κυκλοφορεί ανενόχλητος στα γραφεία των αστυνομικών τμημάτων ανοιγοκλείνοντας παράθυρα;).

Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε την εκδοχή που δίνει η οικογένεια του αδικοχαμένου συγκρατούμενού μας γιατί καθένας από εμάς έχει γνωρίσει στο πετσί του τις κτηνωδίες που λαμβάνουν χώρα στα ανακριτικά γραφεία των αστυνομικών τμημάτων. Και εάν δεν έχουμε άμεση εμπειρία εκπαράθρωσης, αρκετοί από εμάς έχουμε, ωστόσο, την εμπειρία της απειλής της ως μια καθόλου πρωτότυπη ανακριτική μέθοδο. Καθένας από εμάς, επίσης, έχει εντυπωσιαστεί από το γεγονός ότι τα παράθυρα των αστυνομικών τμημάτων είναι στολισμένα με «ζαρντινιέρες».

Αν συντάσσουμε και αν δημοσιεύουμε αυτή την επιστολή, δεν είναι γιατί έχουμε την παραμικρή ελπίδα ότι θα γίνει κάποια έρευνα ή θα αποδοθούν ευθύνες. Μας είναι πια ξεκάθαρο ότι μόνο εμείς, οι φτωχοί, οι άνεργοι, οι μετανάστες, όλοι αυτοί που γεμίζουμε τις φυλακές σας, έχουμε υποχρέωση να πληρώνουμε τα τιμήματα των πράξεών μας. Αντιθέτως, αυτοί που μας οδήγησαν εδώ, άλλοτε με τη σκούπα, άλλοτε με το γκλόμπ και άλλοτε με τα αυτόματα, θα χαίρονται πάντα την ασυλία που απλόχερα τους προσφέρετε, αφού τελικά το τί είναι έγκλημα υπολογίζεται με δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Τέλος, κάνουμε ξεκάθαρο προς όλες τις πλευρές πως, ως κρατούμενοι των ελληνικών φυλακών, δε σκοπεύουμε να πάρουμε θέση στο διπλωματικό παιχνίδι που παίζεται μεταξύ ελληνικής και αλβανικής πρεσβείας. Θέλουμε μόνο μια απάντηση. Ακόμα και αν πάρουμε στα σοβαρά την προκλητικά ψευδή εκδοχή της ΕΛ.ΑΣ., είναι τελικά, κύριοι υπουργοί, η ιδιότητα του μετανάστη ή αυτή του πρώην κρατούμενου που επιτρέπει ο θάνατος ενός ανθρώπου σε αστυνομικό τμήμα να αντιμετωπίζεται με απαξία που δεν αντιστοιχεί ούτε σε αντικείμενο;

ΥΓ: Ως ένδειξη διαμαρτυρίας προχωρούμε σε τριήμερη παράταση της βραδινής κατάκλισης για μία ώρα.

Κρατούμενοι των Ελληνικών Φυλακών

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΤΤΙΚΑ

Στις 9 Σεπτέμβρη 1971, οι 1.200 περίπου κρατούμενοι των φυλακών Άττικα της Πολιτείας της Νέας Υόρκης καταλαμβάνουν τρία συγκροτήματα και συλλαμβάνουν ως ομήρους 38 φύλακες και υπαλλήλους. Στα αιτήματά τους περιλαμβάνονται η χορήγηση αμνηστίας και η απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων στις ΗΠΑ. Αμέσως, δυνάμεις της Εθνοφρουράς κυκλώνουν τις φυλακές και στις 13 Σεπτέμβρη γίνεται επέμβαση της Αστυνομίας. Πάνω από 1.000 αστυνομικοί και εθνοφρουροί παίρνουν μέρος στη μάχη που διαρκεί 90 λεπτά. Ελικόπτερα, υπερπιτάμενα των φυλακών, ρίχνουν δακρυγόνα και τα πληρώματά τους καλούν με μεγάφωνα τους κρατούμενους να παραδοθούν. Οι αστυνομικοί και οι στρατιώτες εν μέσω δακρυγόνων εξαπολύουν καταγιστικά πυρά. Ο τελικός απολογισμός είναι 43 νεκροί, ενώ οι τραυματίες ξεπερνούν τους 250.

από την κόρινθο στην πάτρα γυναίκες σε θέση άμυνας

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο για την επίθεση ενός 45χρονου σε 2 νέες κοπέλες και το θάνατό του ως αποτέλεσμα της αυτοάμυνας με μαχαίρι της 22χρονης η οποία και προφυλακίστηκε. Η δικαιοσύνη έκρινε προφανώς πως δε δικαιολογείται η άμυνα με μαχαίρι όταν κάποιος σε απειλεί (και με τη βοήθεια μαχαίριού) με βιασμό. Ίσως και να επηρεάστηκε αυτή η "τυφλή" "δικαιοσύνη" ότι η 22χρονη είναι ρομά και ο νεκρός έλληνας. Η εκδοχή των δύο γυναικών (που σημειωτέον σύμφωνα και με το δικηγόρο τους στηρίζεται και σε οπτικό υλικό στο οποίο φαίνεται πως ο νεκρός είχε αποπειραθεί να επιτεθεί και σε άλλες) προσέκρουσε σε μια αμφισβήτηση που πηγάζει από την ευρύτατη κοινωνική νομιμοποίηση της σεξιστικής-πατριαρχικής βίας. "Κάτι θα έκανε αυτή", "τον ήξερε από πριν", απόψεις μιας κοινωνίας που αρνείται να δεχτεί πως η σεξιστική επιθετικότητα των αρσενικών εκφράζεται ακόμα και σε εντελώς άγνωστες. Μιας κοινωνίας που θέλει για να νιώσει καλύτερα να αντιλαμβάνεται τα περιστατικά σεξιστικής βίας ως θέμα προσωπικών διαφορών και όχι ως περιστατικά που βασίζονται και επιβεβαιώνουν τη θέση της γυναίκας στις "πολιτισμένες δυτικές κοινωνίες" σαν την ελληνική.

Αλλά όποιος και όποια δε θέλει να τοιμήσει το παραμύθι έχουν για σύμμαχό τους μια πραγματικότητα που είναι αδύνατον να κρυφτεί εντελώς.

Έτσι στις 2 Σεπτέμβρη 2016 έγινε και στην πάτρα αυτό που "δε συμβαίνει". Αντιγράψουμε από το δελτίο τύπου της αστυνομίας: "Συνελήφθη, χθες (2-9-2016) το βράδυ στην Πάτρα, από αστυνομικούς της Άμεσης Δράσης Πατρών, ένας 71χρονος ημεδαπός (...).

Ειδικότερα, ο δράστης, οδηγώντας αυτοκίνητο, πλησίασε μια 13χρονη ημεδαπή που κινούνταν πεζή και της πρότεινε σεσελγείς πράξεις, ενώ στην άρνηση της ανήλικης, ο δράστης την απείλησε με ένα σουγιά, προκειμένου να την εξαναγκάσει να εισέλθει στο αυτοκίνητο του.

Η 13χρονη τράπηκε σε φυγή, ενώ σε κοντινή απόσταση ο 71χρονος εντόπισε μια 30χρονη ημεδαπή, στην οποία επίσης πρότεινε σεσελγείς πράξεις απειλώντας την με τον σουγιά."

Τι περίεργο έ; Το κορίτσι ήταν και αυτή τη φορά ρομά και ο επιτιθέμενος ήταν ένας έλληνας. Αυτή τη φορά η επιλογή της γυναίκας μπροστά στην ίδια απειλή με μαχαίρι ήταν να τρέξει ενώ η 30χρονη ήταν "τυχερή" καθώς πέρασαν από το σημείο μπάτσοι και ο δράστης είχε πάνω του ακόμα τον σουγιά.

Οι δύο γυναίκες είναι ελεύθερες και χωρίς κατηγορίες γιατί δεν επέλεξαν να αμυνθούν με επιθετικό τρόπο. Οι δύο γυναίκες δε διαφέρουν σε τίποτα από την 22χρονη στην κόρινθο. Η διαφορά είναι πως τις βλέπει η κοινωνία οπότε και οι διάφορες εξουσίες. Η μία αντέδρασε και αντεπιτέθηκε αμυνόμενη κάτι που την κάνει αυτομάτως ύποπτη ενώ οι άλλες δύο έτυχε να μην το επιλέξουν. Η μία είναι στη φυλακή και οι άλλες δύο όχι. Οι οδηγίες αντίδρασης/συμπεριφοράς προς τις γυναίκες έγιναν σαφείς για μια ακόμα φορά.

το επίδομα ανεργίας

γίνεται επίδομα εργασίας

με άλλα λόγια επίδομα ενίσχυσης των αφεντικών

(συνέχεια από εξώφυλλο)

(...) Μήπως για τους εργαζόμενους; Ο υπουργός δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρεξήγησης: "Να βρούμε τρόπους ενίσχυσης της απασχόλησης, με ιδιαίτερη έμφαση στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, γιατί αυτές είναι η "ραχοκοκαλιά" της ελληνικής οικονομίας." και συνεχίζει "η προσπάθειά μας είναι να επιδοτήσουμε, κυρίως, την απασχόληση και όχι παθητικά την ανεργία. Παρουσιάσαμε προτάσεις, ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με προγράμματα, τα οποία θα επιδοτούν τη δυνατότητα ανέργων να απασχολούνται σε αυτές."

Είναι αυτή η ραχοκοκαλιά που για χρόνια υπάρχει πατώντας σε μια ραχοκοκαλιά που κανείς δεν τη μνημονεύει, αυτή των των εργατών. Μάθαμε ακόμα πως για τους ΣΥΡΙΖΑΙΟΥΣ το επίδομα ανεργίας είναι λέει παθητικό, λες και είναι κάτι που σε κάνει να ζεις πλουσιοπάροχα, λες και δεν υπάρχει ήδη για καιρό σε συνύπαρξη με την πραγματικότητα της μαύρης εργασίας, λες και οι εργάτες δεν είναι αναγκασμένοι να χρησιμοποιούν το επίδομα για να μπορούν να επιβιώσουν με τις σκατοπληρωμένες και χωρίς ασφάλιση, δουλειές που δίνει η "ραχοκοκαλιά".

Βέβαια οι εργοδότες μάς μπέρδεψαν σχετικά με ποιανού ιδέα ήταν αυτό. Συνήθως όλα σε αυτόν τον τόπο τα τελευταία χρόνια είναι επιταγές της τρόικας, Αυτός είναι ο τοπικός μύθος. Το συγκεκριμένο για να προλάβουμε κάποιους αριστερότερα του ΣΥΡΙΖΑ ήταν πάγια θέση των εργοδοτών (όπως και πολλά από τα μέτρα που επιτίθενται στην εργατική τάξη. Με λίγο ψάξιμο και μακριά από την επιρροή αριστεροεξαρτημένων θεωριών μπορείς να το βρεις). Ένας από αυτούς ο πρόεδρος της ΕΣΣΕ Βασίλης Κορκίδης μάς εξηγεί: «η ΕΣΣΕ προτείνει μία νέα συμφωνία για την απασχόληση μεταξύ κοινωνικών εταίρων, υπουργείου Εργασίας και του ΟΑΕΔ η οποία να διέπεται από την αρχή επιδότησης της απασχόλησης αντί της ανεργίας και της διατήρησης ενεργών πολιτών αντί γενεές ανέργων (...)"

Είδατε τα αφεντικά για εμάς το κάνουν, για να μη σκουριάσουμε και έχουμε τίποτα ψυχολογικά. Έχει επίσης ενδιαφέρον πως ο άνεργος είναι για τα αφεντικά το αντίθετο του ενεργός πολίτη. Εμείς τους λέμε πάντως πως ο άνεργος απλά δουλειά δεν έχει. Κατά τα άλλα μια χαρά ενεργός. Άσε που με τόσο χρόνο έξτρα, μπορεί να ενεργοποιηθεί σε τίποτα πορείες και άλλα μη παραγωγικά για τον καπιταλισμό...

4 Σεπτέμβρη 2004

Μετά τη διοργάνωση των ολυμπιακών αγώνων αλλά και την κατάκτηση του πρωταθλήματος ευρώπης το εθνικό φρόνημα ήταν ψηλά. Στα πανηγύρια για την κατάκτηση του Euro τα πλήθη φώναζαν με πάθος το "δε θα γίνεις έλληνας ποτέ, αλβανέ". Στις 4 Σεπτέμβρη 2004 η εθνική ομάδα της Ελλάδας στον πρώτο της αγώνα μετά την κατάκτηση του Euro χάνει στα Τίρανα από την ομάδα της Αλβανίας με 2-1, σε αγώνα για τα προκριματικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Το σοκ για το ρατσισμό της ελληνικής κοινωνίας -ανύπαρκτος και τότε για την αντιρατσιστική αριστερά- ήταν μεγάλο και δε θα μπορούσε να το αφήσει να περάσει έτσι. Οι Αλβανοί να νικήσουν τους Έλληνες, δηλαδή οι μετανάστες εργάτες να νικήσουν τα αφεντικά τους; αυτό έγινε αντιληπτό σαν πρόκληση... Το κλίμα είχε άλλωστε διαμορφωθεί κατάλληλα από τα ντόπια μνήτια. Έτσι ξέσπασε ένα πανελλαδικό πογκρόμ εναντίον αλβανών με κατάληξη ένα νεκρό στη Ζάκυνθο (ο Γκράμος Παλουσί μαχαιρώθηκε θανάσιμα από τον Παναγιώτη Κλαδή-Ξιφίτα) και 300 τραυματίες, αρκετοί από μαχαίρι.. Στις 4 Σεπτέμβρη του 2004 η χρυσή αυγή ήταν στο μηδέν κόμμα κάτι %, στις 4 Σεπτέμβρη 2004 η κρίση ήταν ακόμα μακριά. Η 4η Σεπτέμβρη του 2004 φτιάχτηκε από τα προηγούμενα δέκα και χρόνια που ο ρατσισμός στην ελληνική κοινωνία κέρδιζε σταθερά έδαφος με πολλές συχνές βίαιες εμφανίσεις συχνά ανενόχλητος. Η δυνατότητα οικονομικής ανέλιξης πατώντας πάνω στη φτηνή εργασία των αλβανών μεταναστών ήταν αρκετά ελκυστική για πολλούς. Η 4 Σεπτέμβρη του 2004 ήταν έκπληξη για πολλούς που δεν ήθελαν ή δεν τους συνέφερε να αναγνωρίσουν τη ρατσιστική πανούκλα που εδραιωνόταν για μια δεκαετία... Να την αναγνωρίσουν όχι για να την αναθεματίσουν αλλά για να την πολεμήσουν... Αυτά τα λίγα για την ιστορία

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΛΑΖΑΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟ ΜΑΗ ΤΟΥ 2012 ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ μέσα από 2 κείμενα του εντύπου sarajevo

*η έκδοση αυτή έχει ένα απλό σκοπό: τη μνήμη και την ανάπτυξη της αντικρατικής συνείδησης. Ιδιαίτερα στους καιρούς που ζούμε είναι παραπάνω από απαραίτητη... (από τον επίλογο της έκδοσης)

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΘΑ ΤΙΣ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΛΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΧΩΡΟ ΑΝΑΤΟΠΙΑ

Sarajevo Τεύχος no 109, Σεπτεμβρίου 2016 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- μια εποχή στην κόλαση // - 2001 - 2016: 15 χρόνια "αντιτρομοκρατικού" πολέμου // - κάποτε στη Νίκαια // - G.B. // - αιθιοπία: ρύζι, τριαντάφυλλα και τρομοκράτες // - deliveroo: πληρωμή με το κομμάτι... // - οι φάλαγγες της μαύρης τάξης // - πραξικόπημα στην τουρκία // - χωρίς την έγκριση της ντόπιας "αριστεράς"... // - προετοιμασίες;

αν η μισή μου καρδιά βρίσκεται γιατρέ μου εδώ πέρα...

Ανάμεσα σ 1996 και 2002 το Sarajevo κυκλοφορούσε άτακτα σαν μονοθεματική έκδοση (συνήθως με τη μορφή μπροσούρας ένθετης στο περιοδικό Τρίτη Γενιά) σχετικά με πολέμους ή "ειρνοπολέμους" στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή. Απ' τον Σεπτέμβρη του 2006 κυλάει η δεύτερη περίοδος, ανεξάρτητης έκδοσης αυτή τη φορά.

Στο Sarajevo μας ενδιαφέρει η συστηματική έρευνα και ανάλυση, από προλεταριακές θέσεις (άρα εκθρικά προς τις καπιταλιστικές προσαγές) των όσων συμβαίνουν καθώς ξεδιπλώνεται και οξύνεται η κρίση του συστήματος. Δεν έχουμε κανένα λόγο να το κρύψουμε: οι προσεγγίσεις μας είναι πολιτικές. Υιοθετούμε και υποστηρίζουμε τις αρχές του BLOCK. Συνεπώς αναλύουμε κριτικά τα όσα συμβαίνουν από τη σκοπιά της Αυτονομίας. Θα αξιοποιήσουμε, όπου είναι δυνατό, (και) δημόσια διατυπωμένες απόψεις συντρόφων και συντροφισσών της οργανωμένης αυτονομίας.(...)

Sarajevo είναι επίσης το όνομα μιας πόλης, όπου "κάποτε", "κάποιοι", πολιορκούμενοι για 3 χρόνια, αβοήθητοι από όλους μας, αντιτάχθηκαν και για λογαριασμό μας.

Sarajevo είναι ο τόπος μιας νίκης και μιας ήττας.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΘΑ ΤΙΣ ΒΡΕΙΤΕ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Γιατί Φοράς Κλουβί τεύχος 4

Περιεχόμενα

- ALL LIVES MATTER. ΣΟΒΑΡΑ; 'Η αλλιώς πως ο ρατσισμός προσπαθεί να τη βγει αντιρατσιστικά στα θύματα που αφήνει πίσω του // Σεξισμός από την ανάποδη και οι μαλακίες από την ορθή // Μπάτσκι Γουρούνια Δολοφόνοι made in greece // Αλβανοί μετανάστες, οι δικόι μας μαύροι // Διμερείς συμφωνίες και άλλες κρατικές ιστορίες // Πολιτική υπεράσπιση της αφισοκόλλησης // Για μια σεξιστική επίθεση και μια αλλιώτικη απάντηση // Αυτονομίες και μ/λ ορθοδοξίες // Ρατσιστικός "αντισεξισμός" από γερμανία... και από Νορβηγία //

(ποτέ δεν τα πηγαίναμε καλά με τα) editorial (απόσπασμα)

Η εφημερίδα τοίχου "γιατί φοράς κλουβί;" (γφκ) κυκλοφορεί άτακτα εδώ και 14 περίπου χρόνια στην πόλη της πάτρας μολύνοντάς την με αντιεξουσιαστικές και αντικαπιταλιστικές απόψεις (παλιότερα τεύχη μπορείτε να βρείτε στο πάντα φιλόξενο anatoria.wordpress.com). Ο σκοπός από την αρχή ήταν να παίξει ένας αντιεξουσιαστικός λόγος με μια σχετική συνέπεια και συνέχεια στο χρόνο. Κι αυτό να γίνεται στο φυσικό του χώρο, στο δρόμο. Σε ένα μικρό βαθμό το πετύχαμε. Αρκετές φορές όμως είχαμε το πρόβλημα της έλλειψης χώρου που αναπόφευκτα φέρει η Α3 έκδοση κι έτσι είπαμε να δοκιμάσουμε και την έκδοσή της σε έντυπο που θα μοιράζεται χέρι με χέρι. Με θεματολογία κάποια λίγα από αυτά που κρινόμε ως σημαντικά στις μέρες που ζούμε και απασχολούν το κεφάλι μας. Κάποια στιγμή βγήκαν και 2 σχετικά πολυσέλιδα έντυπα (μάς 2012 και σεπτέμβρης 2012), αλλά μετά το σταματήσαμε. Τώρα λέμε να το ξαναρχίσουμε. Οι τωρινοί στόχοι μας; Να προσπαθήσουμε να βγαίνει λίγο πιο συχνά από πριν (αυτό δεν είναι και πολύ δύσκολο) και αν αυτά που κατά καιρούς (έχουμε σκοπό να) γράφουμε προβληματίσουν και κανόν άνθρωπο ευχαριστημένοι θα είμαστε.